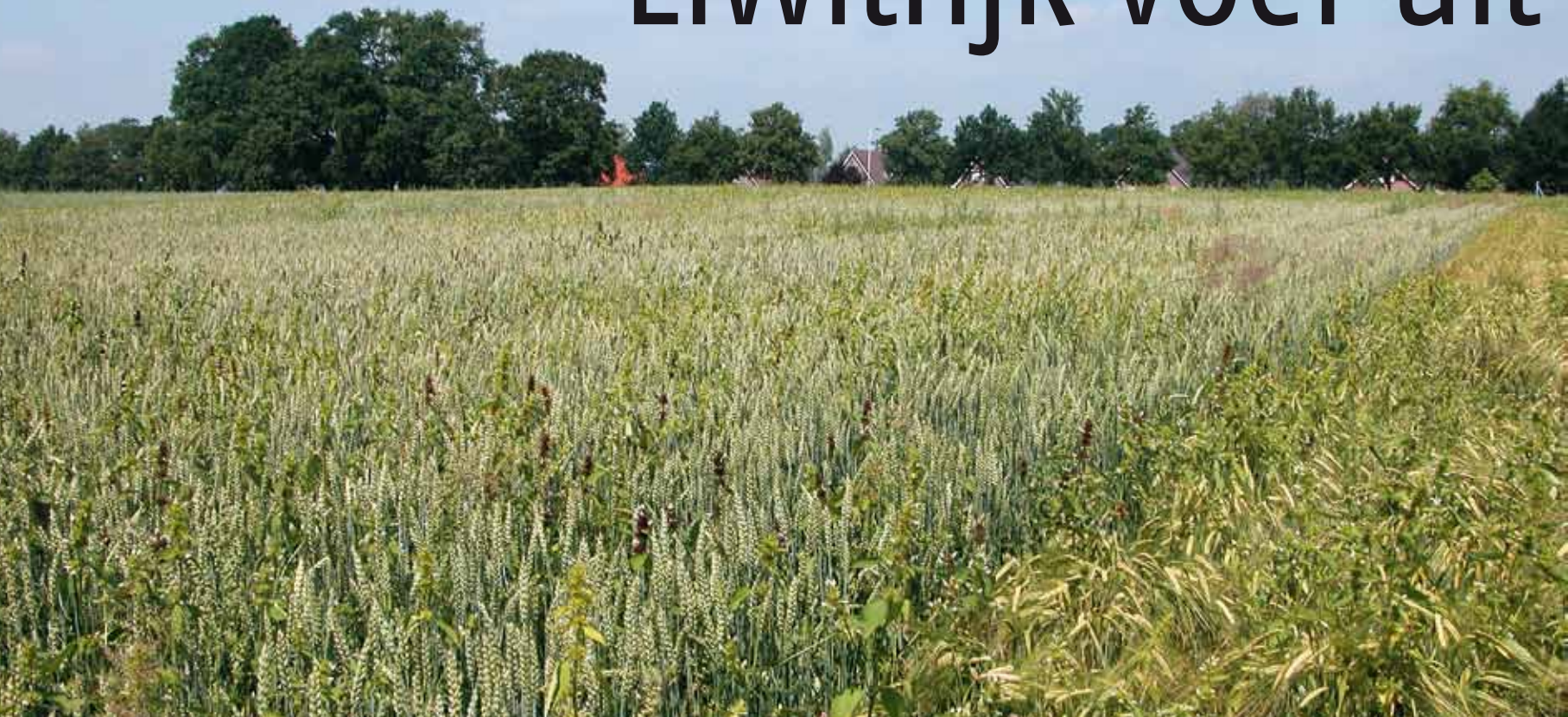

Eiwitrijk voer uit

eigen regio... kan dat?

Marinus van Krimpen (Wageningen UR, Livestock Research)

Binnen Europa groeit de bezorgdheid over de grote hoeveelheid eiwithoudende gewassen die van buiten de EU worden geïmporteerd voor verwerking in met name varkens- en pluimveevoeders. Het betreft hoofdzakelijk sojaproducten, zoals sojabonen, -schilfers en -schroot. Deze onbalans tussen gebruik en beschikbaarheid van eiwitten binnen Europa zorgt voor een niet-duurzame veehouderij.

Naast het streven naar duurzaamheid heeft de biologische sector nog twee specifieke uitdagingen, namelijk:

- 1) het produceren van voer dat voor 100% bestaat uit biologische grondstoffen en
- 2) ervoor te zorgen dat 50% van het voer in de regio wordt geteeld.

Door de biologische teelt van eiwithoudende gewassen in Noordwest Europa te verhogen, dragen biologische pluimveehouders hun steentje bij.

Kansrijke gewassen

In het overzicht staan de grondstoffen vermeld die door onderzoekers van Wageningen UR Livestock Research, Plant Research International (PRI) en Food & Biobased Research (FBR) als perspectiefvol worden gezien. Bij het opstellen van deze lijst is er vanuit gegaan dat deze grondstoffen in principe goed te telen zijn in Noord West Europa en – na eventuele verdere bewerking – goed toe te passen zijn in voeders voor jonge dieren (biggen, vleeskuikens) of volwassen dieren (leghennen, zeugen, vleesvarkens).

Perspectief op langere termijn

Voor het verkrijgen van eiwitten uit bijvoorbeeld oliehoudende zaden en gras wordt in bepaalde gevallen gebruik gemaakt van chemische stoffen. Als gevolg hiervan mogen deze eiwitten niet worden toegepast in biologische voeders.

Onderzoek is nodig om na te gaan of toegelaten organische oplosmiddelen ook toepasbaar zijn. Vooralsnog bieden deze eiwitten op korte termijn geen perspectief voor de biologische veehouderij. Hoewel er op langere termijn zeker perspectief is voor algen, zeewier en insecten, dient er meer onderzoek verricht te worden naar de teelt en bewerking. Dit om te weten hoe dieren deze eiwitten goed kunnen benutten. Daarnaast biedt de diervoederwetgeving op dit moment geen ruimte voor het toepassen van insecteneiwit in het voer.

Perspectief op korte termijn

Eiwitrijk voer uit eigen regio? Ja dat kan. Uit diverse pilotprojecten blijkt dat in Europa geteelde sojabonen een redelijk goede eiwit-opbrengst per hectare hebben. Ook erwten en veldbonen geven goede eiwitopbrengsten. In verband met ziektegevoeligheid kunnen erwten en veldbonen echter slechts 1 x per 5 jaar op hetzelfde perceel geteeld worden. Bij erwten en veldbonen is het zetmeel en eiwit relatief eenvoudig te scheiden, waarbij erwteneiwitconcentraat ontstaat met een hoog eiwitgehalte (> 60%). Ook eendenkroos blijkt goed toegepast te kunnen worden in diervoeders. Een droogstap na de oogst is dan wel vereist.

Interessante eiwitbronnen voor hogere EU-voereiwitproductie

Categorie	Eiwitbron
Oliehoudende zaden	Eiwitten verkregen uit sojabonen, raapzaad en zonnebloemzaad na verwijdering van de olie
Leguminosen	Erwten, veldbonen, lupinen, lucerne
Bladeiwitten	Gras, bietenloof
Aquatische bronnen	Algen, zeewier, eendenkroos
Granen	Eiwitconcentraat afkomstig van tarwe, haver en quinoa
Insecten	O.a. meelworm, huisvlieg, huiskrekel

